

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1480/2018
24.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Радислава Маравића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К 57/18 од 11.05.2018. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 58/18 од 25.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К 57/18 од 11.05.2018. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 58/18 од 25.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К 57/18 од 11.05.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за која кривична дела су му утврђене казне затвора у трајању од по два месеца, те му је изречена условна осуда, тако што је утврђена јединствена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године не учини ново кривично дело и уколико у року од три месеца од правноснажности пресуде исплати заостало издржавање у износу од 195.000,00 динара као и да убудуће редовно даје издржавање под претњом опозива условне осуде. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 58/18 од 25.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Радислав Маравић, поднео је захтев за заштиту законитости телеграмом, не наводећи разлоге побијања наведених правноснажних пресуда са предлогом да Врховни касациони суд исте укине и предмет врати првостепеном суду на

поновно одлучивање, са напоменом да ће у законом прописаном року доставити детаљно образложење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног прдузима све радње које може предузети окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. ст.3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту не истиче ниједну повреду закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) као разлог подношења овог ванредног правног лека.

Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како бранилац окривљеног у захтеву не наводи разлоге побијања наведених правноснажних пресуда, нити је доставио било какво образложење, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа –судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић